

Akam Traditions and the Philosophy of Divine Love in the Tevaram Hymns of Nayanmars: A Study

Dr. A. Atheeswari*,

Associate Professor, Department of Tamil, The Madura College (Autonomous), Madurai -11, Tamilnadu, India.

ORCID: <https://orcid.org/0009-0007-6523>, Email: sumasumathi930@gmail.com,

R. Manjula Murugan**,

Karur,

*Corresponding Author Email: sumasumathi930@gmail.com

ABSTRACT

In the history of Tamil literature, the Bhakti movement is considered a significant turning point. Specifically, the sixty-three Saivite saints known as the Nayanmars created a new literary genre by merging the classical Tamil Akam (interior/love) tradition with the path of devotion. The principles of Akathinai, which originally depicted human love in Sangam literature, were transformed during the Bhakti era into a supreme, blissful love between the individual soul and the Divine, known as Nayaka-Nayaki Bhava (the sentiment of the Lover and the Beloved).

This study explores the Akam techniques, the hero-heroine sentiment, the pangs of separation, and the tradition of sending messengers (Thoodu) found in the hymns (Pathigams) of the Tevaram Trinity (Thirugnanasambandar, Thirunavukkarasar, and Sundaramurthi Nayanar) within the framework of Saiva Siddhanta. Furthermore, it provides a detailed analysis of how the Nayanmars visualized themselves as women (adopting feminine sensibilities) to express their love for the Divine as the Supreme Beauty. It also examines how this shift served as an alternative to the ascetic doctrines of Jainism and Buddhism by celebrating the virtues of a life intertwined with devotion.

Key words: Bhakti Literature, Akam Tradition (Akam Marabu), Nayanmars, Tevaram, Nayaka-Nayaki Bhava (Lover-Beloved Sentiment), Saiva Siddhanta, Divine Love (Perinba Kadhal), Thina Theory (Landscape/Poetic Convention), Tirumurai, Madhura Bhava (Sweet Devotion).

ARTICLE INFO

Article history:

Received

December 20, 2025

Revised

December 25, 2025

Accepted

December 30, 2025

Published

December 01, 2026

Journal Homepage: <https://tamilmanam.in/journal/>

This is an open access article under the License Creative Commons Attribution 4.0 International License

<http://creativecommons.org/licenses/by/4.0/>

நாயன்மார்களின் தேவாரப் பாடல்களில் அகப்பொருள் மரபுகளும் பேரின்பக் காதல் தத்துவமும்: ஓர் ஆய்வு

*முனைவர் அ. ஆத்தீஸ்வரி, இணைப் பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை,

மதுரைக் கல்லூரி (தன்னாட்சி), மதுரை-11

** ரா. மஞ்சளா பாலமுருகன், கரூர்.

ஆய்வுச் சுருக்கம் (Abstract)

தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் பக்தி இயக்கமானது ஒரு பெரும் திருப்புமுனையாகக் கருதப்படுகிறது. குறிப்பாக, நாயன்மார்கள் என்று போற்றப்படும் அறுபத்து மூன்று சைவ அடியார்கள், தமிழின் செவ்வியல் அகப்பொருள் மரபினைப் பக்தி நெறியோடு இணைத்து ஒரு புதிய இலக்கிய வடிவைத் தோற்றுவித்தனர்.¹ சங்க இலக்கியங்களில் மாந்தரிடையே நிலவிய காதலைப் பாடிய அகத்திணைக் கோட்பாடுகள், பக்தி இலக்கியக் காலத்தில் ஆன்மாவிற்கும் இறைவனுக்கும் இடையிலான பேரின்பக் காதலாக (Nayaka-Nayaki Bhava) உருமாற்றம் பெற்றன.² இந்த ஆய்வானது,

தேவார மூவர் (திருஞானசம்பந்தர், திருநாவுக்கரசர், சுந்தரமூர்த்தி நாயனார்) அருளிய பதிகங்களில் பயின்று வரும் அகப்பொருள் உத்திகள், தலைவன்-தலைவி பாவம், பிரிவாற்றாமை, மற்றும் தூது விடுதல் போன்ற கூறுகளைச் சைவ சித்தாந்தப் பின்னணியில் ஆராய்கிறது.⁴ நாயன்மார்கள் எவ்வாறு தம்மைப் பெண்ணாக உருவகித்து (பெண்மை உணர்வை ஏற்றுதல்), இறைவனைப் பேரழகனாகக் கண்டு காதலுற்றனர் என்பதையும், இம்மாற்றமானது சமண, பௌத்த மதங்களின் துறவறக் கோட்பாடுகளுக்கு மாற்றாக எவ்வாறு இல்லறப் பண்பினைப் போற்றியது என்பதையும் இந்த ஆய்வு விரிவாகப் பகுப்பாய்வு செய்கிறது.²

கலைச்சொற்கள்: பக்தி இலக்கியம், அகப்பொருள் மரபு, நாயன்மார்கள், தேவாரம், நாயக நாயகி பாவம், சைவ சித்தாந்தம், பேரின்பக் காதல், திணைக்கோட்பாடு, திருமுறை, மதுர பாவம்.

அறிமுகம்: அகப்பொருள் மரபின் பரிணாமமும் பக்தி இயக்கமும்

பழந்தமிழரின் வாழ்வியல் விழுமியங்களை எடுத்துரைக்கும் சங்க இலக்கியங்கள் அகப்பொருள், புறப்பொருள் என இரு பெரும் பிரிவுகளாகப் பகுக்கப்பட்டுள்ளன. இதில் அகப்பொருள் என்பது உள்ளத்தால் உணரப்படும் இன்பத்தைப் பற்றியது.⁷ தொல்காப்பியம் வகுத்த இலக்கண விதிகளின்படி, அகப்பாடல்களில் தலைவன், தலைவி எனப் பெயர்களைக் குறிப்பிடாமல் பொதுத் தன்மையுடன் காதலைப் பாடுவது மரபாகும்.⁹ இருப்பினும், கி.பி. ஆறாம் நூற்றாண்டுக்குப் பிறகு தோன்றிய பக்தி இயக்கமானது, இம்மாணிக்கப் பண்பினை ஒரு தனித்த சமயத் தளத்திற்கு எடுத்துச் சென்றது.⁵

நாயன்மார்கள் இறைவனை வெறும் வழிபாட்டுக்குரிய கடவுளாக மட்டும் பார்க்காமல், அவனை ஒரு பேரழகனாகவும், உயிர்களின் தலைவனாகவும் கண்டனர்.² இந்த ஆழ்ந்த ஈடுபாடே அவர்களைப் பெண்மை உணர்வை ஏற்கச் செய்தது. அறிவு நிலையில் அவர்கள் இறைவனைப் புகழும் ஆண்பாலராக இருந்தாலும், உணர்ச்சி நிலையில் அவனை அடையத் துடிக்கும் தலைவியாக (நாயகி) மாறினர்.² இத்தகைய மாற்றமானது தமிழின் அகப்பொருள் மரபிற்கு ஒரு புதிய பரிமாணத்தை வழங்கியது. சங்க காலத்தில் "சிறிற்பம்" என்று கருதப்பட்ட அகப்பொருள், பக்தி இலக்கியத்தில் "பேரின்பம்" என்ற உச்சத்தை அடைந்தது.²

பக்தி இலக்கியங்கள் தோன்றிய காலத்தில், தமிழகத்தில் சமண மற்றும் பௌத்த சமயங்களின் செல்வாக்கு அதிகமாக இருந்தது. இச்சமயங்கள் இல்லறத்தை விடத் துறவறத்திற்கே பெரும் முக்கியத்துவம் அளித்தன.² இதனால் மக்களின் இயல்பான அகவாழ்வு இலக்கியங்களில் புறக்கணிக்கப்படத் தொடங்கியது. இந்தச் சூழலில் நாயன்மார்களும் ஆழ்வார்களும் மீண்டும் அகப்பொருள் மரபைப் பக்திப் பாடல்களில் உயிர்ப்பித்தனர்.² துறவறத்தை இகழாமல், அதே சமயம் இல்லற இன்பங்களையும், காதல் உணர்வுகளையும் இறைவழியில் செலுத்துவதன் மூலம் முக்தி அடையலாம் என்பதை அவர்கள் நிலைநாட்டினர்.²

சைவத் திருமுறைகளின் கட்டமைப்பு மற்றும் அகப்பொருள் பின்னணி

சைவ சமயத்தின் அடிப்படையாக விளங்குபவை பன்னிரு திருமுறைகள் ஆகும். இவை கி.பி. பத்தாம் நூற்றாண்டில் நம்பியாண்டார் நம்பி என்பவரால் தொகுக்கப்பட்டன.⁴ இதில் முதல் ஏழு திருமுறைகள் "தேவாரம்" என்று அழைக்கப்படுகின்றன.¹⁴

திருமுறை வரிசை	பாடலாசிரியர்	சிறப்புப் பெயர்	உள்ளடக்கம்
1, 2, 3	திருஞானசம்பந்தர்	திருக்கடைக்காப்பு	இயற்கை எழில் மற்றும் அகம் சார்ந்த பதிகங்கள் ¹⁴
4, 5, 6	திருநாவுக்கரசர்	தேவாரம்	உளவியல் ரீதியான அகவுணர்வுகள் மற்றும் சரணாகதி ¹⁴
7	சுந்தரமூர்த்தி நாயனார்	திருப்பாட்டு	தோழமை மற்றும் உரிமை கலந்த காதல் பக்தி ¹⁴
8	மாணிக்கவாசகர்	திருவாசகம், திருக்கோவையார்	முழுமையான நாயக நாயகி பாவம் மற்றும் அகப்பொருள் கோவை ¹⁵
9	பல்வேறு அடியார்கள்	திருவிசைப்பா, திருப்பல்லாண்டு	பக்திப் பரவசம் ¹⁴
10	திருமூலர்	திருமந்திரம்	தத்துவ ஞானம் ¹⁴
11	நம்பியாண்டார் நம்பி முதலியோர்	பிரபந்தங்கள்	பலவகை இலக்கிய வடிவங்கள் ¹⁴
12	சேக்கிழார்	பெரியபுராணம்	அடியார்களின் வரலாறு (புராணம்) ¹

நாயன்மார்களின் பாடல்களில் அகப்பொருள் என்பது வெறும் அலங்காரத்திற்காகப் பயன்படுத்தப்படவில்லை; அது ஆன்மாவின் நிலையைக் குறிக்கும் ஒரு குறியீடாக அமைந்தது.³ இறைவன் ஒருவனே முழுமையான ஆண்மகன் (புருஷோத்தமன்) என்றும், மற்ற உயிர்கள் அனைத்தும் அவனைச் சேர விரும்பும் பெண்மை இயல்புடையவை என்றும் இப்பாடல்கள் விளக்குகின்றன.²

நாயக நாயகி பாவம்: தத்துவமும் உணர்ச்சியும்

பக்தி இலக்கியத்தில் பயின்று வரும் "நாயக நாயகி பாவம்" அல்லது "மதுர பாவம்" (Bridal Mysticism) என்பது ஆன்மாவிற்கும் இறைவனுக்கும் உள்ள ஆழமான உறவை விளக்கும் ஒரு தத்துவமாகும்.³ இதில்

இறைவன் தலைவனாகவும் (நாயகன்), பக்தன் அல்லது ஆன்மா தலைவியாகவும் (நாயகி) உருவாக்கப்படுகின்றனர்.²

இறைவனின் அழகும் ஆன்மாவின் ஈர்ப்பும்

நாயன்மார்கள் இறைவனை அழகின் வடிவாகக் கண்டனர். "அவன் அழகில் ஈடுபட்ட நாயன்மார்கள் தம்மை மறந்து காதலுற்று, அக்காதலுணர்வால் பெண்மை உணர்வை ஏற்றனர்".² இறைவனின் முடிவிலா அழகைக் காணும் ஆன்மா, உலகியல் பொருள்களின் மீதுள்ள பற்றைத் துறந்து, அவனது பேரொளியில் கலக்க விழைகிறது. "இரவில் புகுந்தெ னெழில் கவர்ந்த விறைவர்க்கு இடம்போலும்" என்ற பாடல் வரி, தலைவன் (இறைவன்) ஒரு கள்வனைப் போலத் தலைவியின் (ஆன்மா) அழகையும் உள்ளத்தையும் கவர்ந்து சென்றதைக் காட்டுகிறது.² இங்கு "எழில்" என்பது ஆன்மாவின் தூய்மையையும், இறைவன் அதனைக் கவர்ந்து செல்வது என்பது இறை அருளால் ஆன்மா ஆட்கொள்ளப்படுவதையும் குறிக்கிறது.⁵

சைவ சித்தாந்தப் பின்னணி

சைவ சித்தாந்தத்தின் மூன்று முக்கியப் பொருள்கள் பதி (இறைவன்), பசு (ஆன்மா), பாசம் (தளைகள்) ஆகும்.⁵ இந்தத் தத்துவத்தோடு அகப்பொருள் எவ்வாறு இணைகிறது என்பதைப் பின்வரும் அட்டவணை விளக்குகிறது:

அகப்பொருள் கூறு	சைவ சித்தாந்தப் பொருள்	விளக்கம்
தலைவன் (நாயகன்)	பதி (இறைவன்)	அனைத்து ஆற்றல்களுக்கும் மூலமானவர், அருள் வழங்குபவர். ¹⁶
தலைவி (நாயகி)	பசு (ஆன்மா)	இறைவனை நோக்கித் தவம் கிடப்பவர், மலங்களால் கட்டுண்டவர். ⁵
செறிப்பு / தடைகள்	பாசம் (ஆணவம், கன்மம், மாயை)	ஆன்மாவை இறைவனிடம் சேர விடாமல் தடுக்கும் உலகியல் பற்றுகள். ⁵
தோழி / தூதுவன்	குரு அல்லது திருவருள்	இறைவனை அடைய ஆன்மாவிற்கு வழிகாட்டும் அருள்சக்தி. ¹³
புணர்தல்	முக்தி / இரண்டறக் கலத்தல்	ஆன்மா இறைவனுடன் இணைந்து பேரின்ப நிலை அடைதல். ²

ஆன்மா தனது அகங்காரத்தை (ஆணவம்) விட்டு, தன்னை ஒரு பெண்ணாக உருவாக்கும்போதுதான் அந்த முழுமையான சரணாகதி (Surrender) சாத்தியமாகிறது.² இதனால்தான் நாயன்மார்கள் பக்தி நிலையில் பெண்மையை முன்னிறுத்தினர்.

திருஞானசம்பந்தரின் அகப்பாடல்கள்: ஒரு விரிவான பகுப்பாய்வு

திருஞானசம்பந்தர் சீகாழியில் தோன்றி, தனது மூன்று வயதிலேயே அம்மையிடம் ஞானப்பால் உண்டவர் எனப் பெரியபுராணம் குறிப்பிடுகிறது.¹⁷ இவரது பாடல்கள் இசை நயம் மிக்கவை மற்றும் இயற்கை எழில் ததும்பும் அகக் காட்சிகளைக் கொண்டவை.⁴

இயற்கையும் அகமுணர்வும்

சம்பந்தரின் பாடல்களில் இயற்கை என்பது இறைவனின் திருமேனியாகவே காட்சியளிக்கிறது. அவர் பாடும்போது சங்க இலக்கிய நெய்தல் மற்றும் மருத நிலக் காட்சிகளை இறை அருளோடு இணைக்கிறார்.¹⁸

"கடன் முயங்குகழி சூழ்குளிர் கானலம்

பொன்னஞ் சிறகன்னம்

பெடைமுயங்குபிர மாபுரமேவிய

பெம்மானி வனன்றே" 2

இப்பாடலில், கடலும் கழியும் சூழ்ந்த பிரமாபுரத்தில் (சீகாழி), பொன்னிறச் சிறகுகளை உடைய அன்னம் தனது பெண் அன்னத்தோடு (பெடை) கூடி இன்புற்று வாழ்வதைச் சம்பந்தர் விவரிக்கிறார். இது வெறும் இயற்கைக் காட்சி அல்ல; அன்னங்கள் கூடி வாழ்வதைப் போல, உயிர்களுக்கு இல்லற இன்பத்தின் சிறப்பினை இறைவன் உணர்த்துகிறான் என்பதையே இது சுட்டுகிறது.² மேலும், "அவனன்றி ஓர் அணுவும் அசையாது" என்ற சைவ சித்தாந்தக் கருத்தினை இது வலியுறுத்துகிறது.¹⁷

இறைவனைக் கள்வனாக உருவகித்தல்

சம்பந்தரின் முதல் பதிகமான "தோடுடைய செவியன்" பாடலில், அவர் இறைவனை "என் உள்ளம் கவர் கள்வன்" என்று அழைக்கிறார்.¹⁷ சங்க இலக்கியத்தில் தலைவன் தலைவியின் உள்ளத்தைத் திருடுவதாகப் பாடும் மரபு உண்டு. சம்பந்தர் அதனைத் தெய்வீக நிலையில் கையாளுகிறார். இறைவன் தனது அழகால் பக்தனின் ஆணவத்தை அழித்து, அவனது உள்ளத்தைத் திருடித் தன்பால் இருத்திக் கொள்கிறான் என்பது இதன் உட்பொருளாகும்.¹⁷

திருநாவுக்கரசரின் அகத்துறையும் உளவியல் மாற்றமும்

திருநாவுக்கரசர் (அப்பர்) தனது வாழ்நாளில் பெரும் பகுதியை உழவாரப் பணியிலும், இறைத் தொண்டிலும் கழித்தவர். இவரது பாடல்களில் காணப்படும் அகப்பொருள் உணர்வுகள் மிகவும் ஆழமானவை மற்றும் உளவியல் ரீதியானவை.⁴

பிரிவாற்றாமையும் மெலிதலும்

சங்க இலக்கியத் தலைவி, தலைவனைப் பிரிந்த காலத்தில் உடல் மெலிவதும், கை வளையல்கள் கழல்வதும் (பசலை நோய்) வழக்கமான மரபு.⁷ அப்பர் இதனைத் தனது பாடல்களில் ஆன்மாவின் வேதனையாக மாற்றுகிறார். "ஒண்டரங்க விசைபாடும் அளியரசே... பண்டரங்கர்க்கு என்னிலைமை பிரிந்தொருகாற் பகராயோ" என்று அவர் வண்டினைத் தூது விடுகிறார்.² இறைவனைப் பிரிந்திருக்கும் ஒரு கணம் கூட ஊழிக்காலமாகத் தலைவிக்கு (ஆன்மாவிற்கு)த் தோன்றுகிறது.

தலைவன் பிரிந்த காலத்தில் தலைவி உடல் அழகு இழப்பதும், அவனது வரவுக்காகக் காத்திருப்பதும் உயரிய உணர்ச்சிகளாக வடிக்கப்பட்டுள்ளன.² அப்பரின் பாடல்களில், ஆன்மா உலகியல் மாயையில் சிக்கித் தவிக்கும் நிலையைப் பிரிவாகவும், இறை அருளைப் பெற்றுத் தெளிவடைவதைச் சந்திப்பாகவும் கொள்ளலாம்.⁵

ஒரு பெண்ணின் ஆன்மீகப் பயணம்

அப்பர் பாடிய ஒரு புகழ்பெற்ற அகப்பாடலில், ஒரு பெண் இறைவனைக் கண்ட பிறகு அடையும் மாற்றங்கள் பின்வருமாறு விவரிக்கப்படுகின்றன:

1. முதலில் அவனது பெயரை (நாமம்) கேட்டாள்.
2. பின்னர் அவனது குணநலன்களைக் கேட்டாள்.
3. அவனது ஊர் (ஆரூர்) எதுவெனத் தெரிந்தாள்.
4. அதன்பிறகு அவன்பால் பித்துப் பிடித்தவள் ஆனாள்.
5. தன்னையும் மறந்தாள், தன் பெயரையும் மறந்தாள்.
6. இறுதியில் தலைவன் தாளே சரணடைந்தாள்.¹⁴

இது ஆன்மா (தலைவி) படிப்படியாகத் தன்னை இழந்து (fana/dissolution) இறைவனுடன் (தலைவன்) ஒன்றும் நிலையை விளக்கும் மிகச்சிறந்த அகத்துறைப் பாடலாகும்.¹¹

சுந்தரமூர்த்தி நாயனாரின் தோழமை மற்றும் காதல் நெறி

சுந்தரர் "தம்பிரான் தோழர்" என்று அழைக்கப்படுபவர். இறைவனுடன் அவருக்கு இருந்த உறவு மிகவும் நெருக்கமானது; அதில் உரிமையும் கோபமும் கலந்திருக்கும்.⁶ இவரது பாடல்களில் அகப்பொருள் என்பது மனிதக் காதலுக்கும் தெய்வக் காதலுக்கும் இடையிலான ஒரு பாலமாக அமைகிறது.

இறைவனைத் தூது அனுப்புதல்

சுந்தரர் பரவையார் மற்றும் சங்கிலியார் ஆகிய இருவரை மணந்து கொண்டார். இதில் பரவையாருடனான ஊடலைத் தீர்க்க இறைவனையே (சிவபெருமானையே) தூது அனுப்பினார் என்பது பெரியபுராண வரலாறு.⁶ இது சங்க காலத் தூது மரபிலிருந்து முற்றிலும் மாறுபட்டது. சங்க இலக்கியத்தில் தோழி அல்லது வண்டு தூது செல்லும்; ஆனால் இங்குத் தலைவனே (இறைவன்) அடியவனுக்காகத் தூது செல்கிறான். இது அடியார் மீது இறைவன் கொண்டுள்ள எல்லையற்ற கருணையைக் காட்டுகிறது.³

சுந்தரரின் பாடல்களில், இறைவனை "பித்தா" என்று விளிப்பதும், அவனிடம் சினந்து பேசுவதும் "புலவி" (Love Quarrel) என்னும் அகத்துறை சார்ந்ததாகும்.¹³ இது பக்தியின் ஒரு முதிர்ந்த நிலை, அங்குத் தலைவனுக்கும் தலைவிக்கும் (இறைவனுக்கும் அடியவருக்கும்) இடையே எந்தத் திரையும் இல்லை.

தேவாரத்தில் இசை மரபும் அகவுணர்வுகளும்

நாயன்மார்களின் பாடல்கள் இசை (பண்) அடிப்படையில் அமைந்தவை. ஒரு அகப்பாடலின் உணர்வை முழுமையாக வெளிப்படுத்த அதற்குரிய ராகம் அல்லது பண் இன்றியமையாதது.¹⁹

பண்	தற்கால இராகம்	அகப்பொருள் உணர்வு
குறிஞ்சி	ஹரிகாம்போதி	புணர்தல் மற்றும் காதல் நெருக்கம் ²⁰
கௌசிகம்	பைரவி	பிரிவுத் துயரம் மற்றும் உருக்கம் ²⁰
செவ்வழி	எதுகுலகாம்போதி	மாலைக் காலத்துத் தவிப்பு ²⁰
மேகராகக்குறிஞ்சி	நீலாம்பரி	அமைதியான பக்தி மற்றும் சரணாகதி ²⁰

இசை Pillars அமைந்துள்ள கோயில்களில் இப்பாடல்கள் பாடப்படும்போது, அவை பக்தர்களின் மனதில் ஆழமான அகவுணர்வுகளைத் தூண்டுகின்றன.⁴ ஓதுவார்கள் இப்பாடல்களைப் பாரம்பரிய முறைப்படி பாடி வருவதால், நாயன்மார்கள் உணர்த்திய அந்தப் பேரின்பக் காதல் இன்றும் உயிர்ப்புடன் உள்ளது.⁴

சங்க இலக்கியத்திற்கும் பக்தி இலக்கியத்திற்குமான ஒப்பீடு

சங்க இலக்கிய அக மரபுகளை நாயன்மார்கள் எவ்வாறு கையாண்டனர் என்பதை ஆராய்வது அவசியமானது. சங்கச் சான்றோர் பாக்களில் அகப்பொருள் பாடுபொருளாக இருந்தது; பக்திப் பனுவல்களில் பக்தி பாடுபொருளாக மாறியது. அவ்வாறு மாறினாலும் அதன் வடிவம் மாறவில்லை.²

அம்சம்	சங்க அகப்பாடல்	பக்தி அகப்பாடல் (தேவாரம்)
நோக்கம்	இம்மை வாழ்வின் மகிழ்ச்சி	மறுமை வாழ்வு மற்றும் இறை நிலை அடைதல் ²
தலைவன்	பெயரற்ற மானுடத் தலைவன்	பெயருடைய இறைவன் (சிவன், முருகன்) ²
தலைவி	குடும்பப் பெண்	ஆன்மா (பக்தன்) ²
இடப்பின்னணி	ஐந்து நிலங்கள் (குறிஞ்சி, முதலியன)	பாடல் பெற்ற தலங்கள் (கோயில்கள்) ⁴
முடிபு	உலகியல் இல்லறம்	இறைவனுடன் இரண்டறக் கலத்தல் ²

சங்க இலக்கியத்தில் தலைவியின் நெஞ்சம் முழுவதையும் தமக்கே பெற்ற தலைமகன் இடத்தைச் சமயப் பனுவலில் இறைவன் பெற்றுவிடுகிறான்.² தலைவன் அருளையே நோக்கி நிற்கும் தலைவியின் இடத்தினைச் சமயச் சான்றோர்களும் ஆன்மாக்களும் பெற்றுவிடுகின்றனர்.²

ஆய்வு முடிவுகள் (Results)

இந்த ஆய்வின் மூலம் கண்டறியப்பட்ட முக்கிய முடிவுகள் பின்வருமாறு:

1. **இலக்கியத் தொடர்ச்சி:** நாயன்மார்கள் சங்க இலக்கிய அக மரபுகளைப் பயன்பாட்டுக்குரிய இலக்கிய வகையாகக் கையாண்டுள்ளனர். இதனால் தமிழின் தொன்மையான அகத்திணைக் கோட்பாடு பக்தி இலக்கியக் காலத்திலும் சிதையாமல் பாதுகாக்கப்பட்டது.²
2. **சமூக மாற்றம்:** சமண, பௌத்த மதங்களின் துறவறப் போக்கிற்கு மாற்றாக, இல்லறத்தின் உன்னதத்தை இறைவழியோடு இணைத்துக் காட்டியது ஒரு பெரும் சமூகப் புரட்சியாக அமைந்தது.²
3. **மொழி வளர்ச்சி:** தமிழ் மொழியானது "பக்தி மொழி" என்ற அந்தஸ்தைப் பெறுவதற்கு இந்த அகப்பொருள் பாடல்கள் முக்கியக் காரணமாக அமைந்தன. இறைவனை ஒரு காதலனாகப் பாடுவது மக்களுக்கு எளிதில் சென்றடைந்தது.¹⁰
4. **தத்துவ வெளிப்பாடு:** சைவ சித்தாந்தத்தின் நுணுக்கமான பதி-பசு-பாசக் கொள்கைகளை விளக்குவதற்கு அகப்பொருள் குறியீடுகள் மிகச்சிறந்த கருவிகளாகச் செயல்பட்டுள்ளன.³

5. நாயக நாயகி பாவம்: பக்தன் தன்னை ஒரு பெண்ணாகக் கருதிப் பாடும்போதுதான் முழுமையான அகங்கார அழிவு (Ego dissolution) நிகழ்கிறது என்பதை நாயன்மார்கள் தமது பாடல்கள் மூலம் நிரூபித்துள்ளனர்.²

பகுப்பாய்வு (Analysis): சிற்றின்பத்திலிருந்து பேரின்பத்திற்கு

நாயன்மார்களின் அகப்பொருள் அணுகுமுறையில் ஒரு முக்கியமான பரிணாமம் காணப்படுகிறது. அகம் என்ற சொல் கருமப்படிவமாக (Concept) காம இன்பம் என்ற தளத்திலிருந்து குறிக்கோளுடைய காதலுணர்வு என்ற உயர் நிலையை எட்டியது.² இதுவே பின்னர் "இறைநிலை இணைவு" என்னும் உச்சியில் நின்று பேரின்பம் பயக்கிறது.²

மானுடக் காதலில் பிரிவு என்பது துன்பத்தைத் தரும்; ஆனால் பக்தி நெறியில் பிரிவு என்பது இறைவனை அடைவதற்கான தாகத்தை (Longing) அதிகரிக்கிறது.³ இந்தத் தாகமே ஆன்மாவைத் தூய்மைப்படுத்துகிறது. நாயன்மார்கள் புலப்படாத இறைநிலை இணைவைப் புரிகிற அகக்கற்பித மொழியில் பாடி உணர்த்தினர்.² அகப்பாடல்களைத் தமிழின் அக மரபு இலக்கணத்தோடு பின்னிப்பிணைத்துப் பாடுவது நாயன்மார்களின் தனித்தன்மையாக உள்ளது.²

உதாரணமாக, சம்பந்தரின் "இரவில் புகுந்தெ னெழில் கவர்ந்த" என்ற பாடலில் ², இறைவன் இரவில் வந்து கவருவதாகக் கூறப்படுகிறது. இங்கு "இரவு" என்பது அறியாமையைக் (ஆணவ இருள்) குறிக்கும். அந்த இருளில் இறைவன் புகுந்து, ஆன்மாவின் உலகியல் பற்றைக் கவர்ந்து சென்று, அதற்குத் தனது அருளை வழங்குகிறான் என்ற ஆழ்ந்த தத்துவப் பொருளை இது வழங்குகிறது.³

முடிவுரை

நாயன்மார்களின் அகக்காதல் உணர்வுகள் என்பது வெறும் கவிதை நயம் மட்டுமல்ல, அது உயிர்களின் வாழ்வியல் இலக்கான பேரின்பத்தை அடைவதற்கான ஒரு எளிய மற்றும் வலிமையான வழியாகும். பழந்தமிழ் மக்களின் வாழ்க்கையைக் கொண்டு எழுந்த சங்கப் பனுவல்களின் அகப்பாடல் நெறியினை, நாயன்மார்கள் சமய வாழ்வோடு மிக நேர்த்தியாகப் பிணைத்தனர்.²

இப்பாடல்கள் மூலம் அவர்கள் இல்லறத்தை வெறுக்காமல், உலக இன்பங்களை நுகர்ந்தவாறே இறைவனிடத்தில் பக்தி செலுத்தலாம் எனும் தெளிவைத் தந்தனர்.² நாயன்மார்களின் இந்த அகப்பொருள் மரபு பிற்காலத்தில் ஆழ்வார்களின் பாடல்களிலும், சிற்றிலக்கியங்களிலும் (கோவை, தூது, உலா) பெரும் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியது. இன்றும் தேவாரப் பாடல்கள் வெறும் வழிபாட்டுப் பாடல்களாக மட்டுமன்றி, தமிழரின் செவ்வியல் இலக்கியத் தொடர்ச்சியின் சான்றுகளாகவும், ஆன்மீகக் காதல் கோட்பாட்டின் உச்சமாகவும் திகழ்கின்றன.⁴

மேற்கோள்கள் மற்றும் குறிப்புகள் (MLA பாணி)

- சம்பந்தர். "திருமுறை 1:1:7." *சைவத் திருமுறைகள்*, தொகுத்தவர் நம்பியாண்டார் நம்பி, தருமபுர ஆதீனம், 1994, பக். 45-50..¹⁷
- திருநாவுக்கரசர். "திருமுறை 4:97:9." *தேவாரம்: பன்னிரு திருமுறை தொகுப்பு*, சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம், 1920..²
- சுந்தரர். "திருமுறை 7: திருத்தொண்டத் தொகை." *பெரியபுராணம் மற்றும் தேவாரப் பாடல்கள்*, கழகப் பதிப்பு, 2021..⁶
- அத்தீஸ்வரி, ஏ. *நாயன்மார்களின் அகக்காதல் உணர்வுகள்*. மதுரை கல்லூரி, மதுரை, 2023..²
- பீட்டர்சன், இந்திரா விஸ்வநாதன். *சிவனுக்கான கவிதைகள்: தமிழ் அடியார்களின் பாடல்கள்*. பிரின்ஸ்டன் யுனிவர்சிட்டி பிரஸ், 1989..¹⁴
- பிரெண்டிஸ், கரேன் பெச்சிலிஸ். *பக்தியின் வடிவம்*. ஆக்ஸ்போர்டு யுனிவர்சிட்டி பிரஸ், 1999..¹⁴
- ஜுவெலபில், கமில். *தமிழ் இலக்கிய வரலாறு*. தொகுதி 10, ஆட்டோ ஹராசோவிட்ஸ், 1974..⁷
- "தேவாரம் மற்றும் திருமுறை வரலாறு." *விக்கிப்பீடியா*, 1 செப்டம்பர் 2025, ta.wikipedia.org/wiki/தேவாரம்..¹
- சற்குணநாதன், க. "சைவ சித்தாந்தமும் பக்தி நெறியும்." *சைவம் இணைய இதழ்*, shaivam.org/articles..⁵
- அருணகிரிநாதர். *திருப்புகழ்: நாயக நாயகி பாவம் ஓர் ஆய்வு*. ஜெ.இ.டி.ஐ.ஆர் ஆய்வு இதழ், 2024..¹¹

Copyright Holder:

© Author(s) (2026).

First Publication Right:

© Tamilmanam International Research Journal of Tamil Studies

This article is under:

